

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 listopada 1981 r.

Nr 27

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 140 — Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Helsinkach dnia 27 maja 1980 r. 297
- 141 — Oświadczenie rządowe z dnia 29 października 1981 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Helsinkach dnia 27 maja 1980 r. 302

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 142 — z dnia 12 października 1981 r. w sprawie skróconego czasu pracy oraz dodatkowych urlopów dla pracowników hamowni silników kolejowych i agregatowych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski” 302
- 143 — z dnia 9 listopada 1981 r. w sprawie wieku emerytalnego dla niektórych grup pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych 303

ROZPORZĄDZENIE

- 144 — Ministra Finansów z dnia 21 października 1981 r. w sprawie obowiązku dokumentowania zakupu niektórych materiałów przez rzemieślników opłacających podatki w formie ryczałtu 303

140

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych,

podpisana w Helsinkach dnia 27 maja 1980 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 27 maja 1980 r. została podpisana w Helsinkach Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i
Prezydent Republiki Finlandii

potwierdzając swe dążenie do rozwoju i pogłębiania wzajemnej współpracy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych — zgodnie z Aktem końcowym Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, podpisanym w dniu 1 sierpnia 1975 r. w Helsinkach,

postanowili zawrzeć niniejszą umowę i w tym celu wyznaczyli swoich pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
Jerzego Bafię, Ministra Sprawiedliwości
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Prezydent Republiki Finlandii —
Christoffera Taxella, Ministra Sprawiedliwości
Republiki Finlandii,

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie uzgodnili, co następuje:

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Ochrona prawna

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony z takiej samej ochrony prawnej osoby i majątku przed sądami, organami ścigania i innymi organami właściwymi w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, z jakiej korzystają obywatele tej Strony.

2. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mają prawo do swobodnego i nieskrępowanego dostępu do organów drugiej Umawiającej się Strony wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu; mogą oni występować przed tymi organami, składać wnioski i wszczynać postępowanie na tych samych warunkach co obywatele tej Strony.

3. Postanowienia niniejszej umowy stosuje się odpowiednio również do osób prawnych, utworzonych na terytorium Umawiających się Stron zgodnie z ich prawem, i do innych organizacji mających zdolność do występowania w postępowaniu sądowym w charakterze strony.

Artykuł 2

Pomoc prawna

1. Sądy i prokuratury Umawiających się Stron, zwane dalej w niniejszej umowie organami wymiaru sprawiedliwości, udzielają sobie wzajemnie na wniosek pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych.

2. Inne organy właściwe w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych kierują wnioski o udzielenie pomocy prawnej za pośrednictwem organów wymiaru sprawiedliwości Strony wzywającej.

Artykuł 3

Zakres pomocy prawnej

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie na wniosek pomocy prawnej zgodnie z prawem wezwanej Umawiającej się Strony przez doręczanie dokumentów, przesłuchiwanie świadków, biegłych, stron i innych osób, przekazywanie dowodów, przeprowadzanie ekspertyz i oględzin oraz wszczynanie postępowania karnego, a także przekazywanie innych informacji i dokumentów.

2. Strona wezwana dokonuje przewidzianych w niniejszej umowie czynności niezwłocznie i zgodnie z najszybszym trybem postępowania przewidzianym przez własne prawo. Strona wezwana stosuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia należytego wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej.

Artykuł 4

Organy centralne

Umawiające się Strony porozumiewają się z sobą za pośrednictwem organów centralnych. W rozumieniu niniejszej umowy organami centralnymi są:

- a) ze strony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
— Ministerstwo Sprawiedliwości oraz
— Prokuratura Generalna;
- b) ze strony Republiki Finlandii
— Ministerstwo Sprawiedliwości.

Artykuł 5

Wniosek o udzielenie pomocy prawnej

1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien być sporządzony na piśmie i w zależności od treści wniosku zawierać następujące dane:

- a) oznaczenie organu wzywającego;
- b) oznaczenie organu wezwanego;
- c) oznaczenie sprawy, której dotyczy wniosek o udzielenie pomocy prawnej, i treść wniosku;
- d) imiona i nazwiska, obywatelstwo, zawód oraz miejsce zamieszkania lub pobytu osób zainteresowanych;
- e) nazwiska oraz adresy pełnomocników i obrońców osób wymienionych pod literą d) niniejszego ustępu;
- f) oznaczenie dokumentu podlegającego doręczeniu;
- g) w razie potrzeby przytoczenie okoliczności faktycznych oraz wykaz potrzebnych dokumentów i innych dowodów;
- h) w sprawach karnych dodatkowo opis okoliczności faktycznych przestępstwa oraz jego kwalifikację prawną.

2. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien być podpisany przez właściwą osobę i opatrzony pieczęcią.

Artykuł 6

Postępowanie w sprawie wniosku o udzielenie pomocy prawnej

1. Organ wezwany udziela pomocy prawnej w trybie przewidzianym przez własne prawo. Jednakże organ ten może uwzględnić wniosek o zastosowanie przepisów procesowych Strony wzywającej, jeżeli nie są one sprzeczne z prawem Strony wezwanej.

2. Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do udzielenia pomocy prawnej, przesyła wniosek organowi właściwemu i zawiadamia o tym organ wzywający.

3. Na wniosek organu wzywającego organ wezwany zawiadamia w odpowiednim czasie organ wzywający o dacie i miejscu wykonania wniosku. Na wniosek organu wzywającego organ wezwany przesyła zawiadomienie tej samej treści stronom, tak aby mogły one być obecne przy wykonywaniu wniosku, chociażby organ wezwany nie był do tego zobowiązany zgodnie ze swym prawem wewnętrznym.

4. Organ wezwany zawiadamia na piśmie organ wzywający o czynnościach podjętych w związku z wykonaniem wniosku. Jeżeli wniosku nie można wykonać, organ wezwany zawiadamia o tym na piśmie organ wzywający z podaniem przyczyn oraz zwraca dokumenty.

Artykuł 7

Doręczanie dokumentów

1. Umawiająca się Strona dokonuje doręczenia dokumentu, jeżeli został on sporządzony w języku urzędowym

tej Umawiającej się Strony lub jeżeli zostało do niego dołączone uwierzytelnione tłumaczenie na ten język. Organ wezwany doręczy jednak dokument, który nie jest sporządzony w języku wymienionym w niniejszym artykule, jeżeli osoba, której ma być on doręczony, zgadza się na dobrowolne przyjęcie dokumentu.

2. Dokumenty zawierające zawiadomienie lub wezwanie do stawienia przed organem wzywającej Umawiającej się Strony powinny być przekazane Stronie wezwanej nie później niż na dziewięćdziesiąt dni przed wymienionym w zawiadomieniu lub wezwaniu dniem stawienia.

3. Do wniosku o doręczenie dołącza się dokument lub jego odpis; dołącza się je w dwóch egzemplarzach.

4. Dokument dotyczący zawiadomienia lub wezwania do stawienia przed organem Strony wzywającej nie może zawierać wzmianki o środkach przymusu na wypadek niestawienia.

Artykuł 8

Potwierdzenie doręczenia dokumentów

Potwierdzenie doręczenia dokumentu sporządza się zgodnie z przepisami obowiązującymi na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony. W potwierdzeniu należy wymienić datę, miejsce i sposób doręczenia, a także osobę, której dokument został doręczony.

Artykuł 9

Prawo odmowy zeznań

1. Osoba, która wskutek wniosku o udzielenie pomocy prawnej została wezwana w charakterze świadka lub biegłego przez organ wzywający lub wezwany Umawiających się Stron, ma prawo odmowy zeznań lub wydania opinii, jeżeli prawo lub obowiązek takiej odmowy przysługuje jej zgodnie z prawem wzywającej lub wezwanej Umawiającej się Strony.

2. W razie potrzeby organ wzywający dołącza do wniosku informację o przepisach tej Strony, regulujących prawa i obowiązki wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 10

Nietykalność świadka, biegłego, strony i oskarżonego

1. Świadek, biegły lub strona, którzy wskutek zawiadomienia lub wezwania stawili się dobrowolnie przed organami wzywającej Umawiającej się Strony, nie mogą być na terytorium tej Strony, niezależnie od swego obywatelstwa, ścigani, zatrzymani lub poddani innym środkom przymusu albo ukarani za czyn popełniony przed swym przybyciem na terytorium Strony wzywającej.

2. Osoba, która wskutek wezwania stawiała się dobrowolnie przed organem wzywającej Umawiającej się Strony jako oskarżony o przestępstwo, które jest przedmiotem postępowania przeciwko niej, nie będzie niezależnie od swego obywatelstwa ścigana, zatrzymana lub poddana innym środkom przymusu albo ukarana za czyn popełniony przed swym przybyciem na terytorium Strony

wzywającej, jeżeli czyn ten nie został wymieniony w wezwaniu.

3. Nietykalność przewidziana w ustępie 1 i 2 niniejszego artykułu ustaje, jeśli zainteresowana osoba, która przebywa przez okres kolejnych piętnastu dni od chwili, gdy ją oficjalnie zawiadomiono, że jej dalsza obecność nie jest już konieczna, i mając możliwość wyjazdu, pozostała na terytorium Strony wzywającej lub po jego opuszczeniu ponownie powróciła. Do okresu tego nie wlicza się czasu, w którym osoba taka nie mogła opuścić tego terytorium z przyczyn od siebie niezależnych.

4. Osoba wymieniona w ustępie 1 i 2 niniejszego artykułu, która nie stawiała się mimo doręczenia jej zawiadomienia lub wezwania, nie będzie ukarana ani poddana innym środkom przymusu z powodu takiego niestawienia.

5. Wniosek o doręczenie świadkowi lub biegłemu wezwaniu powinien wskazywać wysokość kosztów podróży i pobytu podlegających zwrotowi, a w stosunku do biegłego — wynagrodzenia za jego pracę. Na żądanie tych osób Strona wzywająca wypłaci zaliczkę na pokrycie wydatków.

Artykuł 11

Legalizacja dokumentów

Nie wymagają legalizacji dokumenty przesyłane przez jedną Umawiającą się Stronę drugiej Umawiającej się Stronie w związku z udzieleniem pomocy prawnej.

Artykuł 12

Wydawanie dokumentów z akt stanu cywilnego i innych dokumentów

Na podstawie niniejszej umowy każda z Umawiających się Stron wydaje drugiej Umawiającej się Stronie, zgodnie ze swym prawem, na wniosek, dokumenty z akt stanu cywilnego, świadectwa wykształcenia, świadectwa pracy oraz inne dokumenty, które dotyczą osobistych praw i interesów obywateli drugiej Umawiającej się Strony. Dokumenty takie wydaje się drugiej Umawiającej się Stronie bez tłumaczenia i bezpłatnie.

Artykuł 13

Odmowa udzielenia pomocy prawnej

1. Można odmówić pomocy prawnej, jeżeli jej udzielenie mogłoby naruszyć suwerenność lub zagrozić bezpieczeństwu wezwanej Umawiającej się Strony albo byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami jej prawa.

2. Ponadto można odmówić pomocy prawnej w sprawach karnych, jeżeli:

- a) sprawa dotyczy czynu, który nie jest przestępstwem według prawa Strony wezwanej;
- b) sprawa dotyczy czynu, za który zgodnie z prawem Strony wezwanej ściganie jest niedopuszczalne z powodu przedawnienia, ułaskawienia lub innych przyczyn prawnych;
- c) sprawa dotyczy czynu, z powodu którego na terytorium Strony wezwanej odmówiono wszczęcia postępowania lub postępowanie zostało umorzone, albo w sprawie zostało wydane orzeczenie;
- d) na terytorium Strony wezwanej toczy się postępowanie przygotowawcze lub sądowe.

Artykuł 14

Języki

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 7 ustępu 1 niniejszej umowy do wniosku o udzielenie pomocy prawnej oraz załączonych do niego dokumentów dołącza się uwierzytelnione tłumaczenie na język urzędowy Strony wezwanej lub na język angielski, jeżeli dokument, o którym mowa, nie jest sporządzony w jednym z tych języków.

2. Odpowiedź i wszelkie inne informacje pochodzące od Strony wezwanej sporządza się w języku urzędowym Strony wezwanej lub Strony wzywającej albo w języku angielskim.

3. Jeżeli według postanowień niniejszej umowy wymagane jest dołączenie do dokumentów uwierzytelnionego tłumaczenia na język urzędowy Strony wezwanej lub na język angielski, tłumaczenie to powinno być uwierzytelnione przez tłumacza przysięgłego, notariusza, organ wzywający lub przez przedstawiciela dyplomatycznego albo urzędnika konsularnego jednej z Umawiających się Stron.

4. Językiem urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest język polski. Językami urzędowymi Republiki Finlandii są języki fiński i szwedzki.

Artykuł 15

Wymiana informacji

Organy centralne Umawiających się Stron udzielają sobie wzajemnie na wniosek informacji o swym obowiązującym lub uchylonym już prawie, jak również o praktyce sądowej dotyczącej zagadnień prawnych, które powstaną przy stosowaniu niniejszej umowy.

Artykuł 16

Koszty pomocy prawnej

Umawiające się Strony nie żądają od siebie wzajemnie zwrotu kosztów powstałych w związku z udzieleniem pomocy prawnej.

Artykuł 17

Zwolnienie od zabezpieczenia kosztów procesu

Od obywateli Umawiających się Stron występujących przed sądami drugiej Umawiającej się Strony nie można żądać zabezpieczenia ani depozytu z tego powodu, że są oni cudzoziemcami albo że nie mają miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 18

Zwolnienie od kosztów sądowych

Obywatele Umawiających się Stron, którzy występują przed sądami lub innymi organami drugiej Umawiającej się Strony, korzystają ze zwolnienia od kosztów sądowych na takich samych zasadach i w takim samym zakresie jak obywatele tej Strony.

Artykuł 19

Zaświadczenia dotyczące stanu osobistego, rodzinnego i majątkowego

1. Zaświadczenia o stanie osobistym, rodzinnym i majątkowym wymagane w celu zwolnienia od kosztów sądowych wydają właściwe organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium osoba zainteresowana ma miejsce zamieszkania lub pobytu.

2. Jeżeli obywatel Umawiającej się Strony ubiegający się o zwolnienie od kosztów sądowych nie ma miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium żadnej z Umawiających się Stron, zaświadczenie może być wydane lub uwierzytelnione przez przedstawiciela dyplomatycznego lub urzędnika konsularnego państwa, którego jest on obywatelem.

3. Organ właściwy do udzielenia zwolnienia od kosztów sądowych może zwrócić się o uzupełniające informacje do organu, który wydał zaświadczenie.

Artykuł 20

Wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych

Obywatel jednej Umawiającej się Strony, który zamierza ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych zgodnie z artykułem 18 niniejszej umowy, przed organami drugiej Umawiającej się Strony może złożyć wniosek w tym przedmiocie właściwemu organowi Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania lub pobytu. Organ ten prześle wniosek wraz z zaświadczeniami wydanymi zgodnie z artykułem 19 niniejszej umowy właściwemu organowi drugiej Umawiającej się Strony.

Rozdział II

Postanowienia szczególne dotyczące spraw cywilnych i rodzinnych

Artykuł 21

Zawarcie małżeństwa

1. Forma zawarcia małżeństwa podlega prawu Umawiającej się Strony, na której terytorium małżeństwo jest zawierane.

2. Przesłanki zawarcia małżeństwa przez obywateli Umawiających się Stron podlegają prawu Umawiającej się Strony, na której terytorium małżeństwo jest zawierane, jeżeli jeden z przyszłych małżonków jest obywatelem tej Umawiającej się Strony lub ma na jej terytorium miejsce zamieszkania.

Artykuł 22

Orzeczenia dotyczące rozwodów, separacji i unieważnienia małżeństwa

Prawomocne orzeczenia wydane na terytorium jednej Umawiającej się Strony, orzekające rozwód, separację lub unieważnienie małżeństwa obywateli Umawiających się Stron, będą uznane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli:

a) obydwój małżonkowie byli obywatelami tej Umawiającej się Strony, której organ wydał orzeczenie, albo

- b) obydwójce małżonkowie mieli miejsce zamieszkania na terytorium tej Umawiającej się Strony, której organ wydał orzeczenie, albo
- c) jeden z małżonków był obywatelem jednej Umawiającej się Strony, a drugi — obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, i jeden z nich miał miejsce zamieszkania na terytorium tej Umawiającej się Strony, której organ wydał orzeczenie.

Artykuł 23

Uznanie za zaginionego lub zmarłego i stwierdzenie zgonu

Prawomocne orzeczenie o uznaniu osoby za zaginioną lub zmarłą albo o stwierdzeniu zgonu wydane przez sąd jednej Umawiającej się Strony będzie uznane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli osoba ta była obywatelem Umawiającej się Strony, której sąd wydał orzeczenie w chwili, gdy według ostatnich wiadomości pozostawała przy życiu.

Artykuł 24

Odmowa uznania i postępowanie o uznanie

1. Można odmówić uznania orzeczenia, o którym mowa w artykułach 22 i 23 niniejszej umowy, jeżeli:

- orzeczenie zostało wydane przed wejściem w życie niniejszej umowy;
- wszczęte wcześniej postępowanie pomiędzy tymi samymi stronami i o ten sam przedmiot toczy się przed organem Strony wezwanej;
- orzeczenie jest sprzeczne z orzeczeniem wydanym na terytorium Strony wezwanej lub z orzeczeniem wydanym w państwie trzecim, które spełnia warunki do uznania i dotyczy tych samych stron i tego samego przedmiotu postępowania wszczętego przed postępowaniem, w którym wydano pierwsze z orzeczeń;
- orzeczenie zostało wydane w postępowaniu, podczas którego strona nie była obecna i nie otrzymała zawiadomienia o wszczęciu postępowania w odpowiednim czasie, umożliwiającym jej wzięcie udziału w postępowaniu, albo
- uznanie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa Umawiającej się Strony.

2. Postępowanie o uznanie orzeczenia podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma nastąpić uznanie.

3. Postanowienia artykułów 22 i 23 niniejszej umowy nie stoją na przeszkodzie możliwości uznawania orzeczeń przez Umawiające się Strony w innych wypadkach.

Artykuł 25

Sprawy spadkowe

Obywatele Umawiających się Stron mają takie samo prawo do dziedziczenia własności i praw podlegających wykonaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony oraz do sporządzania i odwoływania rozporządzeń testamentowych dotyczących takiej własności i praw, jak mieszkający na terytorium drugiej Umawiającej się Strony obywatele tej Strony. Własność i prawa przechodzą na nich wskutek dziedziczenia ustawowego lub testamentowego na tych samych warunkach, jakie przewidziane są dla obywateli mieszkających na terytorium tej Strony.

Rozdział III

Postanowienia szczególne dotyczące spraw karnych

Artykuł 26

Wniosek o wszczęcie postępowania karnego

1. Każda z Umawiających się Stron, na wniosek drugiej Umawiającej się Strony, wszczyna postępowanie karne zgodnie ze swym prawem przeciwko własnemu obywatelowi, który jest podejrzany o popełnienie przestępstwa na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania karnego powinien być sporządzony na piśmie i zawierać następujące dane:

- oznaczenie organu wzywającego;
- określenie przestępstwa, w związku z którym złożono wniosek o wszczęcie postępowania, i możliwie szczegółowy opis czasu i miejsca przestępstwa;
- przepisy prawne Strony wzywającej, na podstawie których czyn uznany jest za przestępstwo;
- dokładne dane dotyczące tożsamości podejrzanego, jego obywatelstwa i miejsca zamieszkania lub pobytu, a w razie potrzeby — opis jego osoby.

3. Do wniosku o wszczęcie postępowania załącza się uwierzytelnione odpisy akt postępowania przygotowawczego, jak również dowody rzeczowe znajdujące się w posiadaniu Strony wzywającej. Do akt postępowania przygotowawczego nie potrzeba dołączać tłumaczeń, o których mowa w artykule 14 ustęp 1 niniejszej umowy. Wniosek powinien być podpisany i opatrzony pieczęcią.

4. Przy przekazywaniu dowodów rzeczowych, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, nie stosuje się przepisów ograniczających przywóz i wywóz przedmiotów, chyba że przekazanie tych dowodów zagrażałoby bezpieczeństwu Strony wezwanej lub byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami jej prawa.

5. Strona wezwana zawiadamia Stronę wzywającą o sposobie załatwienia wniosku i o wyniku postępowania karnego, a także przesyła odpis wydanego w sprawie orzeczenia.

Artykuł 27

Udzielanie informacji dotyczących wyroków karnych

Umawiające się Strony udzielają sobie, wzajemnie na wniosek informacji o prawomocnych wyrokach wydanych w sprawach karnych przez sąd Strony wezwanej dotyczących osób, które są oskarżone o popełnienie przestępstwa na terytorium Strony wzywającej.

Rozdział IV

Postanowienia końcowe

Artykuł 28

Stosunek do innych umów międzynarodowych

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają praw i obowiązków Umawiających się Stron, wynikających z innych umów międzynarodowych zawartych przez nie przed wejściem w życie niniejszej umowy.

Artykuł 29

Wejście w życie umowy

mowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

Artykuł 30

Okres obowiązywania umowy

1. Niniejsza umowa zawarta jest na okres pięciu lat,
2. Jeżeli umowa nie zostanie wypowiedziana, ulega

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 17 grudnia 1980 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

141**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 29 października 1981 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Helsinkach dnia 27 maja 1980 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 29 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Helsinkach dnia 27 maja 1980 r., na-

stąpiła w Warszawie dnia 15 września 1981 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 16 października 1981 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

142**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 12 października 1981 r.

w sprawie skróconego czasu pracy oraz dodatkowych urlopów dla pracowników hamowni silników kolejowych i agregatowych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”.

Na podstawie art. 130 i art. 160 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) po porozumieniu ze związkami zawodowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się skrócony czas pracy dla pracowników zatrudnionych w hamowni silników kolejowych i agregatowych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w § 1 wynosi:

- 1) 41 godzin tygodniowo w 6-dniowym tygodniu pracy,
- 2) 35 godzin tygodniowo w 5-dniowym tygodniu pracy.

2. Pracownicy zatrudnieni w skróconym czasie pracy nie mogą być zatrudniani w godzinach nadliczbowych.

§ 3. Godzinowe stawki płac pracowników, o których

mowa w § 1, ulegają podwyższeniu w stosunku, w jakim pozostaje normalny czas pracy do skróconego czasu pracy.

§ 4. Pracownikom, o których mowa w § 1, przysługuje dodatkowy płatny urlop w wymiarze ośmiu dni roboczych w każdym roku kalendarzowym.

§ 5. 1. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku w hamowni silników kolejowych i agregatowych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”.

2. Prawo do urlopu dodatkowego przysługuje pracownikowi, jeżeli praca jest wykonywana co najmniej w połowie obowiązującego go wymiaru czasu pracy.

§ 6. 1. Dodatkowego płatnego urlopu udziela się, w zależności od wskazań lekarza, łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie.